

תפ"ח 58506/09/20 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א נגד סמואל צקלמרים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 58506-09-20 מדינת ישראל נ' צקלמרים (עציר) 1 נובמבר 2021

לפני:	כב' השופט גלעד נויטל, נשיא, אב"ד
	כב' השופטת טלי חיימוביץ
	כב' השופטת לימור ביבי
בעניין:	מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א
	ע"י ב"כ עו"ד אפרת שדה
	נגד
המאשימה	סמואל צקלמרים
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד ענבר פלש - שם טוב

גזר דין

אנו אוסרים פרסום שמה של המתלוננת, וכן אנו אוסרים פרסום של כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותה.

השופטת טלי חיימוביץ:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

בהסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה לעונש מאסר בפועל בן עשר שנים, בעוד ההגנה תעתור לעונש שלא יפחת משבע שנים. אשר ליתר רכיבי הענישה, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעת העבירה, סוכם כי כל צד יטען כראות עיניו.

עובדות כתב האישום

מספר ימים עובר ליום 2.9.20 (להלן: "יום האירוע"), גמלה בלב הנאשם החלטה לחבול בכוונה לגרום לנכות או למום בא.ח (להלן: "הנפגעת") או בבן זוגה, אותם הכיר היכרות קודמת - במי מהם שיצליח הנאשם לאתר ראשון. זאת החליט הנאשם על רקע אירוע קודם, במהלכו דקר בן זוגה של הנפגעת את הנאשם מתחת לקו הלסת, בנוכחות הנפגעת. לצורך כך רכש הנאשם מברג ובמשך מספר ימים חיפש אחרי השניים ברחובות תל אביב.

ביום האירוע, כשהמברג מוסלק בכיסו, איתר הנאשם את הנפגעת שישבה בגינת לוינסקי בתל אביב. הנאשם ניגש אליה והלם בה בעוצמה באמצעות המברג מספר פעמים, בראשה, בצווארה ובפניה. בהמשך הותירה שרועה בגינה, ונשאר במקום עד להגעת המשטרה. הנפגעת פונתה לבית החולים איכילוב בתל אביב, כשהיא במצב קשה ומסכן חיים,

והנאשם נעצר במקום.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לנפגעת חבלות, ובכללן פציעות חודרות בעורף, שברים בעצמות הגולגולת, פציעה חודרת במוח ודמם מוחי רב מדורי, בעטיים נזקקה לניתוח לניקוז דימום ושחרור לחץ מוחי. בנוסף נגרמו לה שבר בעמוד שדרה צווארי, שבר חלקי בצלע 5 בבית החזה והמטומות. בשל החבלות נזקקה הנפגעת לאשפוז ממושך במחלקה לטיפול נמרץ והייתה מורדמת ומונשמת תקופה ארוכה, עד ששבה להכרה. הנפגעת אושפזה בבית החולים איכילוב בין התאריכים 2.9.20 עד 4.10.20 ובבית החולים לוינסטין לשיקום, בין התאריכים 4.10.20 עד 14.12.20, ונדרשה להמשך טיפולים רפואיים נוספים במסגרת קופת חולים.

במעשיו אלה, גרם הנאשם למתלוננת חבלה חמורה במטרה להטיל בה נכות או מום, תוך שימוש בנשק קר.

ראיות לעונש מטעם המאשימה

מסמכים רפואיים - הוגשה אסופת מסמכים רפואיים של הנפגעת, כולל אישור על נכות רפואית זמנית של 100% מיום האירוע עד ליום 31.5.21, ו-81% החל מיום 1.6.21 עד 31.5.22, סיכומי ביקור רפואיים וסיכום אשפוז.

תסקיר נפגעת העבירה מיום 1.9.21 - התסקיר מתאר תמונת נזק קשה ביותר, ומפרט את ההשלכות הפיזיות והנפשיות עמן מתמודדת הנפגעת, צעירה בת 28 ואם לתינוקת, כתוצאה מהאירוע. נסיבות חייה המורכבות של הנפגעת עוד קודם לאירוע הפגיעה, מתוארות בעמודים 2 ו-3 לתסקיר.

תחום נזק מרכזי הוא הפגיעות הפיזיות, הקוגניטיביות והנפשיות הנרחבות שנגרמו לנפגעת, כולל פגיעה בראיה ובזיכרון ותסמיני פוסט טראומה, ומפורטות בעמודים 4 ו-5 לתסקיר. הנפגעת שוחררה מבית לוינסטין כשהיא מתניידת באמצעות הליכון, עם המלצות לשלל טיפולים, ונקבעו לה אחוזי נכות זמנית גבוהים. לא ברור אם המוגבלות הפיזית ממנה סובלת הנפגעת עקב האירוע, היא הפיכה, וגם חוסר הוודאות בהקשר זה משליך על יכולותיה לקדם את הליך השיקום בו החלה.

תחום נזק נוסף נובע מהעובדה שהנפגעת אינה זוכרת את אירוע התקיפה ופרקי זמן שונים לאחריו. העדר זה של מידע בדבר אירוע כה משמעותי בחייה, הותיר את הנפגעת בחוויה של חוסר אונים וחוסר שליטה ומהווה תחום נזק משמעותי. הנפגעת מתמודדת כיום גם עם חרדה קשה מהאפשרות לפגיעה עתידית על ידי הנאשם או מי מטעמו, חיה בצל הטראומה ומדחיקה זיכרונות הקשורים לאירוע מפאת חששה להתמודד עמו, שכן הם מהווים עבודה איום קשה מנשוא. עוד קודם לאירוע התמודדה עם חוויות נחיתות, דבר המעצים את חומרת ההשפעה של פגיעת הנאשם בתפקודה.

לכך מצטרף תחום נזק נוסף, שנגרם מחוויות הפגמות והחריגות שחווה הנפגעת. הפגיעה האלימה והאכזרית מערערת את חוויות הערך העצמי שלה, בהגיעה בעיני עצמה לכדי עליבות בלתי נתפשת על ידי אחרים וכחוסר צלם אנוש.

לאור תמונת הנזקים הקשה והשלכות האירוע על תפקוד המתלוננת בכל תחומי חייה, הומלץ להשית על הנאשם גם פיצוי כספי משמעותי עבודה.

טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה עמדה על התכנון המוקדם של התקיפה על ידי הנאשם, החל מהצטיידות בכלי התקיפה מבעוד מועד, דרך חיפוש הנפגעת ובן זוגה ברחובות משך מספר ימים, ועד להוצאה לפועל של התקיפה האלימה והאכזרית, והותרת הנפגעת מתבוססת בדמה בגינה הציבורית. חומרת הפגיעות הפיזיות והנפשיות עולה היטב מכתב האישום ומהמסמכים הרפואיים שהוגשו לבית המשפט. הנפגעת אושפזה לתקופה ממושכת לאחר שהייתה מורדמת ומונשמת, ונזקקה לשיקום ארוך. המגבלות מהן היא סובלת עקב האירוע מלוות אותה עד היום, ואין לדעת אם הן הפיכות.

הערכים המוגנים שנפגעו כוללים פגיעה אנושה בשלומה, בשלוותה ובגופה של המתלוננת, כפי שעולה הן מתסקיר הקורבן והן מכלל המסמכים. מדובר בנזקים לגופה ולנפשה, שהובילו לקביעת אחוזי נכות עקב שלל מגבלות, כולל מגבלות פיזיות ונירולוגיות קשות. רק בנס לא נגרמה פגיעה קטלנית למתלוננת.

התכנון, האכזריות וחומרת הנזק מהווים נסיבות מחמירות, לצד העובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו, חסך זמן שיפוטי ניכר ואין לחובתו הרשעות קודמות. כל האמור מצדיק לדעת המאשימה ענישה שלא תפחת מעשר שנות מאסר. נוכח תמונת הנזק הרחבה, יש חשיבות לפסיקת פיצוי משמעותי לנפגעת. על כן עתרה ב"כ המאשימה, לצד המאסר בפועל, לפיצוי כספי משמעותי, מאסר מותנה מרתיע וקנס כספי. היא הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון לפיה עונש מאסר של עשר שנים תואם את עמדת הפסיקה במקרים דומים.

טיעוני ההגנה לעונש

הסנגורית תארה את הרקע שהוביל את הנאשם למעשה, לאחר שנדקר באמצעות חפץ חד על ידי בן זוגה של הנפגעת ימים ספורים טרם האירוע. זאת, בשילוב השימוש בסמים קשים, הובילו לבצע את המתואר בכתב האישום, והוא מצר על כך. הנאשם לקח אחריות והודה במעשיו, ובכך חסך זמן שיפוטי וסבל נוסף לנפגעת.

הנאשם תושב זר מאריתריאה, נמנה על אוכלוסייה מוחלשת, הגיע לבדו ארצה לפני כעשור ועבד בעבודות מזדמנות. לנאשם אין כסף ומכאן שיקשה עליו לעמוד בתשלום הפיצוי, אף כי הוא מודע לכך שראוי שהנפגעת תקבלו. בשל כך עותרת הסניגורית גם להימנע מהשתתפות קנס ולהביא בחשבון בעת גזירת העונש את בדידותו בארץ והעדר מעגלי חברה תומכים, ומכאן שלא ייהנה מזכויות אסיר כגון ביקורים או חופשות, קיצור שליש מעונשו וכד'.

הסנגורית הפנתה לפסיקה במקרים שנסיבותיהם דומות לשיטתה, בהם הענישה הייתה קלה יותר מעתירת התביעה והמתחמים שנקבעו נמוכים יותר. על כן עתרה להעמיד את עונש המאסר בפועל על שבע שנים, שלטענתה אינו חורג מהמסגרת המקובלת בפסיקה בנסיבות המקרה.

דבר הנאשם - הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין

ב"כ הצדדים פטרו את בית המשפט מלנמק את גזר הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, דהיינו, קביעת מתחם עונש הולם וקביעת העונש הראוי בתוך המתחם. למרות זאת מצאנו לנכון לנמק את גזר הדין בהסתמך על הוראות סימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, בשאיפה שהעונש שייגזר על הנאשם יתיישב עם מגמת הפסיקה במקרים דומים.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם הזכות לחיים ולשלמות הגוף וההגנה על שלום הציבור וביטחונו. על הערך המוגן של שלמות הגוף נאמר לא אחת בפסיקה כי מדובר בזכות יסוד מקודשת שאין להתיר לאיש לפגוע בה. ראו דברים שנאמרו לאחרונה בעניין זה בע"פ 3498/19 אורחן זרבאילוב נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (נבו 15.09.2020): "...**מקרי אלימות קשה מחייבים ענישה מחמירה. 'בעבירות מסוג זה יש ליתן את משקל הבכורה לעקרון הגמול וההלימה, בצד הצורך להרתיע את העברין עצמו ועבריינים בכוח, מפני ביצוע עבירות דומות' (ע"פ 8855/12 אליזדאה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 וההפניות שם (24.12.2013). ראו גם: ... ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, [פורסם בנבו] פסקה 21 (10.11.2009) ('המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד')**".

מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה ביותר. הנאשם תקף את הנפגעת בעוצמה, באמצעות מברג, בראשה צווארה ופניה, פגיעות מסכנות חיים. הנזקים שנגרמו לנפגעת חמורים ונרחבים.

מדיניות הענישה הנוהגת

מתחם העונש בנסיבות של גרימת חבלה בכוונה מחמירה, נקבע בשים לב למגוון שיקולים, כגון תכנון מוקדם או העדרו, מספר הפגיעות ותוצאותיהן.

ע"פ 6842/14 אספה פלקה נ' מדינת ישראל (נבו 24.9.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ואיומים נגד אשתו שבקשה לעוזבו, ובתקיפה סתם של בתה מקשר קודם. המערער דקר את אשתו בסכין בבית החזה וגרם לה חבלות מסכנות חיים. בית המשפט המחוזי שקל מחד גיסא את התכנון המוקדם והפוטנציאל הקטלני של המעשה ואת העובדה שהמערער הורשע בעבר בעבירות תקיפה ואיומים נגד רעייתו, ומאידך גיסא את חרטתו, את העובדה שלא ריצה מאסר בעבר, גילו הצעיר והנזקים שגרם גם לעצמו לאחר האירוע (שתה חומר רעיל ודקר עצמו באזור הבטן). נקבע מתחם עונש הולם הנע **בין 7 - 12 שנות מאסר** ונגזרו על המערער **9 שנות מאסר בפועל** (בתוכו שישה חודשי מאסר מותנה שהופעלו במצטבר) וענישה נלווית כולל פיצוי למתלוננת בסך **50,000 ₪**. ערעורו נדחה.

ע"פ 8675/09 מיכאל דיגנקוב נ' מדינת ישראל (נבו 12.01.2011) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לאחר ששיסף בסכין את גרונו של מארחו, עת שכב המארח במיטתו, על רקע חילוקי דעות ביניהם. למארח נגרמו חבלות מסכנות חיים, חתכי רוחב עמוקים בצווארו וחבלות קשות בידיו, בשעה שניסה להתגונן מפני המערער. למערער עבר פלילי רלוונטי מכביד. נגזרו עליו **13 שנות מאסר בפועל**. ערעורו נדחה.

ע"פ 5415/13 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 16.2.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לאחר שדקר בסכין קצבים את בת זוגו לשעבר (קטינה בת 17) דקירות רבות בגבה, בבית החזה, בזרועה, בידה ובצווארה. היא הובהלה במצב אנוש לבית החולים, שם בין היתר נאלצו הרופאים לכרות את כלייתה הימנית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע **בין 10 - 15 שנים** וגזר עליו **13 שנות מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים, בין היתר **פיצוי המתלוננת בסך 40,000 ₪**. בקביעת המתחם נשקלו התכנון מראש, אכזריות המעשה והנזקים

הקשים שנגרמו למתלוננת. בקביעת הרף בתוך המתחם נשקלו נסיבותיו האישיות הקשות (תושב זר מאריתראה נעדר משפחה ותמיכה בישראל), עברו הנקי, הודייתו והאחריות שלקח. ערעורו נדחה.

ע"פ 4221/13 אייל ואנונו נ' מדינת ישראל (נבו 26.3.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בכך שהטיח אבן בראשה של גרושתו ודקר אותה דקירות מרובות באמצעות מברג, בראש ובפלג גופה העליון. נקבע מתחם הנע **בין 6 - 13 שנות מאסר**, תוך שנשקל התכנון המוקדם של המעשים. נגזרו על המערער **10 שנות מאסר בפועל** וענישה נלווית, גם בשים לב לעברו. ערעורו נדחה.

ע"פ 8855/12 עזאת אלזידאה נ' מדינת ישראל (נבו 24.12.2013) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה וש"ח. המערער הגיע עם המתלונן לדירת האחרון לצורך קבלת שירותי מין בתשלום. בהמשך, חנק המערער את המתלונן עד אובדן הכרה, היכה ודקר אותו בצוואר דקירות מרובות, וגרם לו בין היתר לשבר בגולגולת, דימום מוחי, חתכים מרובים בצוואר, דימומים בעין שמאל וקרע בלשון. מתחם העונש ההולם נקבע בטווח **שבין 8 - 14 שנות מאסר**, והושת עליו מאסר בפועל **בן 11 שנים**, וענישה נלווית הכוללת פיצוי למתלונן **בסך 25,000 ₪**, תוך שנשקלו לקולא הודאת המערער, היותו בן למשפחה נורמטיבית, עברו הנקי והעובדה כי פעל ללא תכנון מוקדם. ערעורו נדחה.

ע"פ 4314/04 ליסר יפים נ' מדינת ישראל (נבו 5.9.2007) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לאחר שחבט בראשה של שכנתו באמצעות חפץ מושחז על רקע סכסוך שכנים, וגרם לה למספר רב של חתכים בקרקפת ושברים מרוסקים ודחוסים בגולגולת. בעברו אירוע תקיפה קודם של שכניו. נשקלו מצבו הבריאותי וקשייו עקב היותו עולה חדש. בית המשפט השית עליו **13 שנות מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי המתלוננת **בסך 30,000 ₪**. ערעורו נדחה.

איני מתעלמת מהפסיקה אליה הפנתה הסניגורית. אכן, קיימת גם ענישה קלה יותר מזו שצוטטה לעיל, אלא שהזרם המרכזי של הענישה, ביחד עם אמירות נורמטיביות של בית המשפט העליון, נוטה לכיוון הענישה המחמירה יותר בנסיבות דומות.

אשר לע"פ 1268/21 מדינת ישראל נ' אנואר אבו סמרה (נבו 15.7.2021) שם נדונו המערערים ל- 6 שנות מאסר בפועל, לאחר שהתקבל ערעור המדינה על קולת העונש (העונש המקורי היה 54 חודשי מאסר). בשים לב לכך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשמים, פסק דין זה אינו יכול לשמש דוגמא מובהקת לעונש הראוי בנסיבות דומות. בע"פ 1259/19 אלברד גוטי'ב נ' מדינת ישראל (נבו 11.1.2021) נדון המערער ל- 8.8 שנות מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר מותנה. שם, להבדיל מעניינו, נעדר האירוע תכנון מוקדם והצטיידות בכלי נשק.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40(א) לחוק):

התכנון שקדם לביצוע העבירה (סעיף 40(ט)(א)(1)) - הנאשם תכנן את העבירה מראש, הצטייד במברג שרכש וחיפש אחר הנפגעת ובן זוגה משך מספר ימים ברחובות.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה וזה שנגרם למתלוננת (סעיפים 40(ט)(א)(3) ו-40(א)(4)) - תוצאות התקיפה מלמדות כי רק בנס לא נגרמה לנפגעת פגיעה קטלנית. הנאשם הולם באמצעות המברג בראשה, צווארה ופניה, מקומות רגישים ובעלי פונטציאל לנזק, והותירה מתבוססת בדמה בגינה. לנפגעת נגרמו פציעות חודרות, בין היתר במוח

ושברים בעצמות הגולגולת, היא אושפזה לתקופה ממושכת במחלקה לטיפול נמרץ, עברה ניתוח ושיקום ממושך, ונדרשה לטיפול רפואיים נוספים. סך הכל הייתה מאושפזת משך למעלה מ-3 חודשים. נקבעו לה אחוזי נכות זמניים גבוהים, והיא נותרה סובלת ממגבלות פיזיות ונפשיות, הכל כמפורט בתסקיר קורבן העבירה ובמסמכים הרפואיים.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה (סעיף 40(ט)(א)(5)) - הסנגורית מפנה לרקע שהוביל את הנאשם לביצוע העבירה, כולל שימוש בסמים ודקירתו על ידי בן זוגה של הנפגעת מספר ימים קודם לאירוע דן. לא אוכל להביא שיקול זה במניין השיקולים לקולא, שכן כידוע, חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מעשי נקם אלימים ועשיית דין עצמית (ראו ע"פ 5625/11 מוחמד זובידאת נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (נבו 1.3.2012), ע"פ 7360/13 טאהא נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (נבו 13.1.2014)), מה גם שהנפגעת עצמה לא עוללה דבר לנאשם.

האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה (סעיף 40(ט)(א)(10)) - התקיפה היתה אכזרית וברוטאלית, נעשתה באמצעות מברג, מספר פעמים וכוונה למקומות רגישים בגוף. הנפגעת נותרה שרועה במקום מתבוססת בדמה.

מתחם העונש ההולם

נוכח חומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים, מידת אשמו של הנאשם והנסיבות הספציפיות החמורות, לרבות הפגיעות הקשות והנזקים שנגרמו למתלוננת, והפסיקה הנוהגת, מתחם העונש ההולם נע **בין 9 - 13 שנות מאסר בפועל**.

מכאן שעתירת התביעה לעשר שנות מאסר בפועל, מצויה בתוך המתחם ולא ברף הגבוה שלו.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

בתוך המתחם, יש לשקול בהתאם לסעיף 40יא' לחוק, את הודייתו המהירה של הנאשם, החיסכון בזמן השיפוטי, ובפרט העדת הנפגעת והיעדר עבר פלילי. אינני מתעלמת מקשייו הצפויים של הנאשם בכלא מפאת היותו זר ונטול מעגלי תמיכה בארץ, אך ההתחשבות בעניין זה תהא מוגבלת ביותר. נוכח תקופת המאסר הממושכת שתוטל על הנאשם והפיצוי שיושת עליו, אמנע מלהשית עליו גם קנס כספי.

בשים לב לכלל השיקולים שפורטו לעיל, אמליץ לחבריי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א.

מאסר בפועל לתקופה של 9.5 שנים שתמנה החל מיום מעצרו.

ב.

24 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות כלפי גוף

שהיא פשע.

ג.

9 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות כלפי גוף
שהיא עוון.

ד.

הנאשם יפצה את הנפגעת בסך של 30,000 ₪.

הפיצוי האמור יופקד בקופת בית המשפט ב- 20 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.12.21 ובכל
ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד כל תשלום מסכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי שמלוא סכום
הפיצוי יועמד לפירעון מיידי וישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו ועד למועד
תשלומו בפועל.

טלי חיימוביץ, שופטת

השופט גלעד נויטל, נשיא, אב"ד:

אני מסכים.

**השופט גלעד נויטל,
נשיא, אב"ד**

השופטת לימור ביבי:

אני מסכימה.

לימור ביבי, שופטת

סוף דבר:

אנו מטילים אפוא, פה אחד, על הנאשם, סמואל צקלמרים, את העונשים כמפורט בחוות דעתה של השופטת טלי חיימוביץ.

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום את פרטי נפגעת העבירה, לצורך העברת הפיצוי אליה.

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו חשון תשפ"ב, 1 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.

לימור ביבי, שופטת

טלי חיימוביץ, שופטת

גלעד נויטל, שופט,
אב"ד נשיא